

*Mocskos csönd**Nagyapának odaáttra*

*Néha előfordult, hogy nem vitt magával.
 Ez most pont olyan.
 Ilyenkor azt próbáltam kitalálni,
 vajon miben üggyökdik éppen.
 Valamit betesz az autóba,
 valamit kivész az autóból,
 meglesi, mit lőtt a vadász,
 kigombolja ingét a nyári forróságban,
 bekap egy fröccsöt,
 elcserél egy körfűrészlapot két liter pálinkáért,
 süteményt visz a kurvájának,
 lefizeti a rendőrt,
 félrecsapja műbőr kalapját,
 leparkol a kocsmá előtt,
 megcirógatja a korosodó pultos asszonyt,
 kikér egy kört a fiúknak,
 majd megérkezik, kicsit részeg,
 nagyit megcsókolja, viccesen fenekébe csíp,
 egyúttal a lába közé nyúl,
 mindketten nevetnek, és én velük nevetek.*

*Aztán felül a biciklire, és elhajt,
 visszafelé már tolja, majd lehajítja az udvar közepén,
 káromkodik, tajtékozó részeg,
 nagy is rohadt rondán beszél,
 itt pofon vágja, ott visszaüt,
 nagy sír egy kicsit nekem,
 miközben ő a lugas alá tántorog hörögve,
 és nagy basával, nyitott ingével az asztalra fekszik,
 egyszerre énekel és bóg, ahogy a torkán kifér,
 az alvilágnak nincs romantikája, az alvilágban nincsen szerelem,
 majd bugyborékolva elalszik a szűnyogzendülésben,
 nagy az ablakhoz hív, szeme még könnyes,
 de hangja már kuncog, ahogy fülembé súgja,
 nézd, olyan aranyos.*

Borbála balladája

*Azt beszélik, Borbála nevű dédanyám
egyszer randevút adott egy villámnak.
Nyár végi betakarításkor a falu határában
poroszkált családja szénás szekere
a családtagokkal együtt.*

*A villám egy pillanatra szorosan
mellé telepedett, talán még át is karolta,
de a lányok és asszonyok sikítása,
a fiúk és férfiak kiáltása azonmód
elriasztotta onnan.*

*Az orvos megállapította, hogy ők
akkor ott egymás szemébe néztek,
és a múltó ragyogás nem engedi
látni az örök fényességet.*

*Ezért Borbálát fél évig éjsötét
szobába zárták, hogy látása újra
emberi léptéket öltön.
Szeme világát sikerült a föld színére
visszacsalni, sokat nézelődött még
bosszúra szabott életében.*

*Azóta, így mondják, égibáború idején,
amikor a villámok legjobban cikáznak,
egy emberöltőnyi sötétségben
a párok egymásra találhatnak.*